

Vi kan godt tage den én gang til. Hr. Frank Aaen sagde i sit indlæg, at vi ikke skal have regler i detaljer, men at de bare skal være der. Så mit spørgsmål er: Er det så ikke bare symbolpolitik?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Frank Aaen (EL):

Hvis det bare var symbolpolitik, kunne man jo bare stemme for – ikke noget problem, vel? Jeg tror ikke på, det bare er symbolpolitik.

Jeg har været på Cheminovas generalforsamling og diskuteret deres brug af sprøjtemidler og salg af dem til fattige lande og talt om, hvordan landarbejderne dør af at bruge dem, fordi de ikke ved, hvordan de skal håndtere den slags gifte. Det var da en ganske udmærket diskussion, og den fik også det udslag, at Cheminova har vedtaget, at nogle af de allergifigste gifte, som Cheminova producerer, skal udfases – ikke bare på grund af mig, men fordi de godt kunne se det pres, der lå på dem.

Jeg tror da, at den debat, der har været i en lang række pensionskasser om, at man ikke vil investere i klyngebomber, i sprøjtegifte, når de er allerfarligst, eller i andre giftige ting, har en stor virkning. Det er ikke bare symbolpolitik. Men det skal jo på en eller anden måde ned på et stykke papir, hvad man vil, og hvad man ikke vil, og man skal derefter kunne presses til at overholde de regler, man selv har fastlagt.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:57

Jacob Jensen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen er meget interesseret i det her med medlemsdemokrati, og det synes jeg jo er positivt. Men hvad gør man så, hvis der er et flertal, som vil noget andet? Altså, der kan være forskel på, hvordan det enkelte medlem stiller sig i forhold til etiske spørgsmål. Nogle mener, at olieproduktion ikke er etisk forsvarligt, mens andre synes, det er o.k.

Hvad nu, hvis der er et flertal, der vil noget andet, end man selv vil? Hvad gør man så?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Frank Aaen (EL):

Ja, sådan er demokrati så besværligt. Der er et flertal, der har sagt, at der er nogle, der skal sid-

de i regering herinde, og det er jeg meget imod, og derfor slås jeg meget for at få det flertal lavet om. Sådan er demokrati.

Skulle der være en pensionskasse, hvor de synes, det er en rigtig, rigtig god idé at investere i Coca-Cola og McDonald's, som unge mennesker bliver fede af, er de også velkomne til at gøre det, når bare de, der synes noget andet, har ret til at slås for det.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere ... (*Frank Aaen (EL):* Jeg vil gerne have ordet igen i anden omgang). Så bliver det hr. Frank Aaen som ordfører i anden omgang.

Kl. 17:58

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

For det første synes jeg, at det var lidt underligt, at jeg lige før ikke kunne få svar på, om det ikke er rigtigt, at mennesker skal have demokratisk indflydelse, men skidt nu med det.

Det, der bekymrer mig en hel del, er, at vi nu har haft en affære med, at miljøministeren ikke svarer til tiden på de spørgsmål, der bliver stillet. Og når der svares, skal et svar, hvis det er dårligt for regeringen, altid afvente to positive svar, sådan at man altid kan komme med en udmelding, der har to positive og et dårligt budskab. Jeg synes i virkeligheden, at det er en rigtig skidt sag for regeringen. Men det jo ikke første gang, at vi ikke har kunnet få svar fra regeringen, når der er blevet rejst spørgsmål.

For et år siden debatterede vi her i Folketinget spørgsmålet om retningslinjerne for statens indkøb, herunder altså hvilke etiske retningslinjer der er, og da sagde alle: Sådan er reglerne, det behøver man slet ikke at bekymre sig om. Det var unødigt at vedtage regler, for de var allerede sådan. Sådan lød det fra alle regeringspartierne og fra et flertal i Folketinget.

Så blev vi dog trods alt enige om, at hvis reglerne er sådan og alle er enige om, at de skal være sådan, må vi hellere få en redegørelse fra regeringen, der beskriver reglerne og beskriver, hvordan de efterleves. Det blev altså vedtaget i juni måned sidste år, efter den debat vi havde her lidt tidligere på året. Der blev sat en frist, der hed den 1. oktober, for, hvornår vi ville have redegørelsen. Der er blevet rykket et utal af gange for at få den redegørelse. Og jeg arbejder for, at vi også laver en beretning på baggrund af det her beslutningsforslag, sådan at vi siger: Lad os